

Lupul și păstorul

Ivan Andreievici Krâlov

Lupul oarecând,
Lângă stână stând
Și prin gard privind,
Au văzut ciobanul alegând un miel,
Ce au fost mai gras,
Și tăindu-l fără de milă, l-au pus frumos în frigare,
Iar câinii se uita stând lângă el.
Deci lupul, oftând, în lături s-au tras,
Zicând către câini cu ciudă prea mare:
„O! să fi mâncat eu mielul, ce calabalâc ați face,
Iar păstorul îl și frige și stâna cată și tace!”
Așa și stăpânitorii dau porunci cu strășnicie,
Să nu jăcuim poporul, că vom cădea în urgie.
Așa și sântii călugări ne spun din amvon cuvinte,
Să nu iubim avuție, că iadul ne va înghite.
Și apoi ei însuși fac
Cu noi cum li-i mai pe plac.
Deci și noi dup-a lor pildă pe cine putem jupim,
Iar în Săptămâna Mare câteodată ne spăsim,
Și iarăși păcătuim.
Motanul și bucătarul
de Constantin Stamati

Un oarecare bucătar, fiind și cam învățat
Și foarte evlavios,
Într-o zi s-au dus la crâșmă în sat,
Iar în kuhne au lăsat
Pe-al său motan credincios
Bucatele să păzească de șoarecii stricători
Și de guzganii răpitori.
Dar întorcându-se vede,
Și nu poate crede,
Găsind motanul pe masă,
Ce se trudea mâncând
Și spârцуind
O găină grasă.
Atunci el, ca un orator și ca un om învățat,
Au strigat:
„Oh, motane mâncăcios! Oh, tâlhar fără de lege!
Nu te temi de Dumnezeu, lăcomia să te-apece,
Onorul să-ți feștelești, făcând lucru de rușine,
Mâncând bucate străine!
Sau poate că ai uitat

Că toți vecinii vor zice că motanul cel smerit,
Ce ni se părea cinstit
Și rușinos,
Îi ca un lup mâncăcios,
Și trebuia izgonit sau îndată spânzurat!
Când eu către toți așa te-am lăudat,
Că motanul meu
Se teme de Dumnezeu...”
Motanul însă ascultă aceste sfaturi și tace,
Forcăiește și mănâncă, căci găina-i place.
Acole ritorul nostru nu știe ce să mai zică,
Căci motanul tot ascultă, tace mulcu, tot mănâncă...

Iar eu bucătarului i-aș zice
Să nu umble cu vorbe înțelepte,
Dacă nu vrea motanul să-i mănânce
Găina
Sau slănină,
Ce mai bine să-l deștepte
Cu un băț, fără a-i spune multe,
Dacă vrea motanul să-l asculte.
Sunt și mulți din dregători
Ca motanii stricători.

Aceste pilde-nțelepte,
Pentru omul fără de cuget și plin de năravuri rele,
Sunt fabule și jucărele,
Căci într-însul fapta bună nu poate să se deștepte.